

Изх. № 4-125 /2015 г.
София, 28.12. 2015 г.

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
КОЛЕГИИТЕ ВЪВ ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ИСКАНЕ
ОТ
СОТИР ЦАЦАРОВ – ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА РБ

ОТНОСНО: Служебните корекции, извършени по реда на чл.106, ал.1
във вр. с чл.105 и чл.103 ДОПК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Съгласно чл.106, ал.1 ДОПК, когато в декларацията по чл.105 се установят несъответствия, които засягат основата за данъчното облагане или за изчисляването на задължителните осигурителни вноски или размера на задължението, които не са отстранени по реда на чл.103, органът по приходите издава акт за установяване на задължението /АУЗ/, с който се коригира декларацията.

В актовете на съставите на Върховния административен съд /ВАС/ съществува противоречива съдебна практика по въпроса относно действителността на издаден от органите по приходите АУЗ по чл.106, ал.1 ДОПК, съставен въз основа на получени от тях данни от подадени от същото данъчно задължено лице, от трети лица или администрации, други декларации

или информация, съгласно изискванията на данъчното или осигурителното законодателство.

1. Една група съдебни състави приемат, че по реда на чл.106, ал.1 ДОПК с АУЗ могат да се извършат служебни корекции само върху декларираните от лицето обстоятелства, при констатирани различия в данъчната основа или неправилно изчисляване на декларираните задължения, на които самото лице се позовава във връзка с определяне на задълженията си. Не могат да се установяват задължения на данъчния субект въз основа на допълнително събрана от приходния орган информация от трети лица или администрации, с която се установяват нови факти и обстоятелства, дава се нова, различна правна квалификация на установените факти и поради различното тълкуване между проверяващите и лицето се формира и разрешава правен спор. Такива констатации е възможно да бъдат изградени единствено в хода на надлежно образувано ревизионно производство, в което да бъдат установени спорните нови задължения на лицето, но не и по реда на чл.106, ал.1, вр. чл.103, ал.1 ДОПК.

Тези състави сочат, че неспазването на така определения ред в ДОПК обуславя извода за нищожност на АУЗ. Установяването на нови обстоятелства и факти, свързани с данъчни задължения на едно лице, може да стане единствено и само в рамките на надлежно образувано и проведено ревизионно производство с ревизионен акт по реда на чл. 106, ал. 3, вр. чл. 108 от ДОПК, а не с АУЗ по чл. 106, ал. 1 от ДОПК. Тъй като административните производства за издаване на АУЗ и за издаване на ревизионен акт са различни, в случая не е спазена формата и вида на административното производство, което обосновава и извод и за некомпетентност на органа, издал акт, с който могат да се установяват задължения за данъци на лицето.

В този смисъл са следните решения на състави на ВАС:

- решение № 10321/07.10.2015 г. по адм. дело № 9823/2014 г. на VIII отд.;
- решение № 6625/05.06.2015 г. по адм. дело № 9068/2014 г. VIII отд.;
- решение № 6348/01.06.2015 г. по адм. дело № 9110/2014 г. VIII отд.;
- решение № 6112/27.05.2015 г. по адм. дело № 9773/2014 г. I отд.;

- решение № 11643/04.11.2015 г. по адм. дело № 14130/2014 г. I отд.;
- решение № 5496/14.05.2015 г. по адм. дело № 8168/2014 г. I отд.;
- решение № 7959/30.06.2015 г. по адм. дело № 9822/2014 г. VIII отд. и др.

2. Други съдебни състави на ВАС, като отбелязват съществуващата противоречива съдебна практика, приемат в актове си, че посоченият в чл.103, ал.1 на ДОПК израз „данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации съгласно изискванията на данъчното и осигурителното законодателство за подаване на декларации или информация“, не следва да се тълкува в смисъл, че се касае единствено за информация, която се съдържа в приложените от самия декларатор към декларацията документи и не може да бъде получена от подадени от същото данъчно задължено лице други декларации по други закони, представляващи данъчно или осигурително законодателство.

Тези състави отбелязват, че доколко получените от органа по приходите други данни са основание за осъществяване на служебна корекция чрез АУЗ по реда на чл.106, ал.1 ДОПК, е въпрос, който обуславя материалната законосъобразност на акта, но не и неговата валидност. Те приемат, че независимо от посоченото в чл.106, ал.3 ДОПК, че задълженията за данъка или за задължителните осигурителни вноски подлежат на установяване чрез извършване на ревизия, то тази разпоредба не предвижда забрана за издаване на АУЗ.

В този смисъл са следните решения на състави на ВАС:

- решение № 11876/10.11.2015 г. по адм. дело № 14155/2014 г. I отд.;
- решение № 6432/02.06.2015 г. по адм. дело № 9772/2014 г. I отд.;
- решение № 3491/30.03.2015 г. по адм. дело № 9086/2014 г. I отд.;
- решение № 14583/04.12.2014 г. по адм. дело № 2537/2014 г. I отд.;
- решение № 8315/06.07.2015 г. по адм. дело № 11105/2014 г. VII отд.;
- решение № 3394/25.03.2015 г. по адм. дело № 6321/2014 г. VIII отд.;
- решение № 9266/27.06.2012 г. по адм. дело № 15528/2011 г. I отд.;
- решение № 4656/30.03.2012 г. по адм. дело № 7987/2011 г. VIII отд. и др.

Тази противоречива съдебна практика налага приемането на тълкувателно решение от Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд.

Поради изложеното и на основание чл.125 от ЗСВ правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на колегиите във ВАС да приеме тълкувателно решение по следния въпрос:

Нищожен или унищожаем е акт за установяване на задължение по чл.106, ал.1 във вр. с чл.105 и чл.103 ДОПК, издаден от органите по приходите въз основа на получени от тях данни от подадени от същото данъчно задължено лице, от трети лица или администрации, други декларации или информация, съгласно изискванията на данъчното или осигурителното законодателство ?

ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

/С. Цацаров/